

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Pasajul Român, Nr. 3 bis, București; și la corespondenții ziarului din județe.
In Hamburg : La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, 58, Biroul central de anunțuri pentru Germania.
Pentru Franța, Anglia, Austro-Ungaria și Italia : Se va adresa la *AGENCE LIBRE*, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Serisoriile neîncercate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă. (

SCIRI TELEGRAFICE

DIN ZIARELE STRINE.

Bruxela, 13 Iunie.

Cinsprezece sute de lucrători, cu un steag roșu în frunte, au trecut ieri prin foburgul Cureghem cântând Marselieza, Carmanioa și strigând : « Amnistie ! amnistie ! »

Manifestarea poporană s'a ținut la Gand. N'a lipsit nici un cerc liberal; toate erau precedate de steaguri sau de purtători de proteste. Comitetul de organizare a remis o adresă la sediul guvernământului provincial și alta regelui.

Madrid, 13 Iunie.

La Barcelona și în mai multe alte garizoane importante, autoritățile i'au marl precauțiuni spre a preveni o mișcare militară. La Madrid autoritățile supraveghează de aproape cazarmele. Dar la ministerul de război se asigură că guvernul e deplin în curentul apucăturilor revoluționare și va reprimă de astădată sever ori ce tentativă.

Sibiu, 14 Iunie.

Măine se va procede la închiderea definitivă a Academiei de drept de aici, dispusă de ministrul instrucțiunii. Profesorul Folkel va ține o vorbire asupra istoricului acestei Academii, apoi directorul Sentz va declara școala desființată și cel de față vor certifica prin semnăturile lor, că s'a învocat registrul de înscriere.

Londra, 14 Iunie.

În Sofia sunt temeri că Rusia se gândește la candidatura lui George Prageorgievici pentru tronul bulgar. Prințul Alexandru de Battenberg face cunoscut din Kissingen regentei că la intrunirea Sobraniei și la alegerea unui prinț să nu mai fie vorba de loc despre dînsul.

Belgrad, 14 Iunie.

Din cauza schimbării de minister localul clubului liberal din otelul «La crucea de aur», a fost decorat și iluminat, precum și multe case particulare. Înaintea localului, ce era plin de lume, s'au adunat mii de curioși, strigând necontenti : trăiască ministrul Ristic! Velimirovici ; trăiască Serbia și Rusia ! În toate localurile publice se cântă imnul srbesc și rusesc. Pe la 2 ore noaptea o ceată de tineri s'a dus la palatul lui Garașanin, a spart ferestrele și a strigat : « Sliwniza ! Piară Garașanin ! Piară Austria ! » Garașanin a tras cu revolverul și a rănit pe un tiner. Poliția a reușit să restabilească ordinea.

Paris, 14 Iunie.

Ziarul *Liberté* publică o scrisoare a colonelului Sakaroff, atașat militar al agenției ruse pe timpul loviturii de stat ce a fost confiscată la Gruew și conține sfaturile privitoare la confiscarea telegramelor și a comunicărilor de făcut consuliilor. *Liberté* adaugă că aceasta e o dovadă mai mult că Rusia a înscenat și dirijat lovitura de Stat.

Roma, 14 Iunie.

Fazzari, cunoscutul luptător pentru împăcarea cu Vaticanul, și-a depus mandatul de deputat declarând într-o scrisoare, că nu poate face parte dintr-o Cameră care s'a ales fără participarea catolicilor. Într-o scrisoare către alegătorii Fazzari își exprimă speranța, că grație mărinimiei lui Leo XIII Camera viitoare va fi expresiunea voinței întregii națiuni.

Belgrad, 14 Iunie.

Foia radicală fusionistă *Odiek* scrie în privința schimbării de minister :

Tara și străinătatea trebuie să salute cu bucurie faptul împlinit al schimbării de minister și nici Austro-Ungaria n'are motive serioase să regrete căderea guvernului progresist. Nu se poate crede că Austro-Ungaria găsește un avantaj, ca aversiunea națiunii sârbe să crească necontentit contra ei. Austro-Ungaria și-a sprijinit influența pe guvernul progresist urit de toți punându-și interesele sub protecția unui guvern, care nici în propria țară și popor n'avea un reazem sau partizan ; Austro-Ungaria a căutat un mijloc de legătură cu Serbia într'un guvern, care nu era în contact legal și constituțional nici cu propriul său popor. Acum ori-cine trebuie să înțeleagă că Austro-Ungaria trebuie, spre a-și mântui interesele și raporturile de bună vecinătate cu Serbia, să-și caute garanții mai sigure într'un guvern srb, care stă pe terenul Constituției și legalității și se bucură de în-

crederea poporului. Într'un guvern progresist care e detestat de opinia publică cu toți amicii lui Austro-Ungaria nu poate găsi aceste garanții. De altă parte însă nici un guvern în Serbia nu poate să nu înțeleagă că sunt absolut necesare raporturi bune către Statul vecin. Deși manifestările oficiale ale guvernului progresist aveau aparența de amicitie intimă cu toate acestea e fapt că relațiunile dintre cele două State vecine n'au fost nici odată mai rele de cât tocmai sub guvernul progresist, care a marit iritația din Serbia contra Austrii. Numai schimbarea guvernului poate îndrepta această situație și cu aceasta începe și aurora viitorului politic ; politica externă, decadența financiară, stagnarea economică și comercială, corupția administrației, instrucția părăsită, justiția înjosită prin venalitate, toate cer o cură radicală și partidul radical va da tot sprijinul său guvernului în privința aceasta.

SERVICIUL TELEGRAFIC

AL «ROMANIEI LIBERE».

Bruxelas, 16 Iunie.

Greva a reînceput la Almes.

Madrid, 16 Iunie.

Curtea s'a întors de la Aranjuez. S'a făcut o primire calduroasă Reginei care ceruse să se așeze trupe d'alungul drumului urmată de cortegiul regal.

Se anunță crearea a două ziare zoriliste.

Londra, 16 Iunie.

Poliția a fost înștiințată că se pregătesc asatente pentru ziua jubileului Reginei. S'au luat cele mai mari precauțiuni.

Bruxela, 16 Iunie.

Camera deputaților a votat creditele pentru concursul internațional din 1888.

Berlin, 16 Iunie.

Sgomotul circulă că împăratul va pleca la Ems Miercuri viitoare.

Reichstagul a terminat a doua citire a legii privitoare asupra debiturilor spirtoase. Măine va începe discutarea proiectului de lege privitor la imposibilitatea asupra zahărului.

E probabil că Reichstagul se va închide Sâmbătă.

Gazeta Crucei zice că ar fi vorba de numirea lui Said-pașa ca mare Vizir.

Munich, 16 Iunie.

Regina Greciei a sosit aici ieri ; pleacă astăzi la Wiesbaden.

(Agence Libre).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

București, 5 Iunie 1887.

Acum câteva zile o gazetă din Capitală, sub iscălitura unei persoane care a făcut mult sgomot în timpul din urmă, publica niște considerațiuni asupra rolului armatei în politică, pe atât de greșite pe cât sunt de periculoase.

În numărul d'aseară le continuă. Dacă ziarul n'ar fi citit, și dacă autorul n'ar trece drept om cu mintea întreagă, am fi lăsat fără protest articolul menționat ; — din nefericire însă, — și ne mărginim la acest caz special d'o-cam-dată, — ziarul e răspândit, iar subscriitorul lui începe să aibă o autoritate necontestată asupra unui anume strat din societatea noastră...

De aceia, chiar dacă articolul cu rolul armatei în politică și cu amestecul ei efectiv în luptele de partid n'ar găsi răsunet decât la un mic număr de cititori, totuși trebuia să aibă un mic răspuns.

Ziarul în chestiune plecând dela împrejurară că guvernul nostru amestecă armata ca să potolească desordinea provenită une-orî din lupta politică dintre opozițiune și stăpânire, admite îndată ca concluziune, și recomandă ca mijloc de reușită practică ruperea unei

părți din armata noastră și punerea ei sub bandiera opozițiunii actuale. «Dacă guvernul are tunuri, pușci și baionete, să aibă și opozițiunea tunurile, pușcile și baionetele ei ! » Cam așa scrie sgomotosul subscriber, fără să se fi gândit nici la slăbiciunea modului său d'a judeca, nici la urmările desastroase ce ar decurge la caz când, din nenorocire, ideea sa ar fi admisă și pusă în practică de niscăiva capete aprinse. Căci capete aprinse se găsece ori-unde, și se poate prea bine să suriză unora dintre militarii ispititoarea frază : « soldatul, îmbrăcând uniforma nu și-a pierdut calitatea sa de cetățean » — sau să ia drept normă ademenitoare vorbe : libertate și egalitate democratică.

Ca să fim drepți, trebuie să recunoaștem că în țara noastră asemenea articole, fie chiar subscrise de un martir politic, nu prea pot avea efectul ce au în alte țări, unde luptele intestinale și tradițiunile învechite fac din locuitorii aceleiași țări dușmani învrăjbiți de sute de ani. Totuși e bine ca de la început să nu lăsăm să-și facă drum asemenea divagațiuni radicaliste, căci azi puțin, mâine mai mult, ne-am pomeni cu un grup care ar începe să recomande d'a dreptul și fără sfială starea de lucruri din Spania, țara îmbătrânită în rele, unde ofițerimea e împărțită pe față în liberali și conservatori, și unde un proiect de lege militară provoacă în rândurile armatei manifestațiuni de strade și otăriri de opozițiuni sgomotoase.

Nu voim să intrăm în discuțiuni zadarnice nici avem în gând a sta de vorbă cu tot-dinadinsul cu un om care, în graba d'a găsi și da la lumină lucruri de senzație, merge până a recomanda stat în stat la noi în România ; care s'ar bucura când ar vedea deslănțuit războiul civil ; care, din cauza unor lupte de partide trecătoare, ar voi să avem pe vecie înrădăcinată ura și dușmănia între frați ; care ar benchetui poate când în Țara Românească ar funcționa două guverne, unul la munte și altul la câmpie, fie-care cu armata lui, cu perceptorii lui, cu judecătorii lui, cu administratorii lui. Cu toate acestea, numai împrejurară că se produc asemenea idei, denotă că un ferment curios e pe cale d'a se dospa și d'a lua o formă la noi ; și dar e de datorina oamenilor de bine și de ordine să proteste și să l' indice publicului ca periculos.

Destul suferă armata noastră de alte neajunsuri ; să nu mai începem a introduce în sinul ei și alte rele noi, cu atât mai periculoase cu cât tind a'i coprinde inima și judecata. Căci dacă are și armata noastră lipsurile și scăderile ei, acestea privesc în mare parte numai organizarea dacă am putea zice materială, cât pentru partea morală ne place să credem că e hotărâtă într'un fel, în direcțiunea cea bună, aceia a disciplinei, întemeiată pe supunere din convingere și pe devotament fără discuțiune. Destul fac liberalii de azi prostii prin favoruri și persecuțiuni în armată ; n'ar fi oare bine ca cel puțin opozițiunea să nu i' urmeze pe aceasta cale, și să nu preconizeze alte prostii mai mari ? Democrația, zicea deunăzi un

șef conservator din Camera franceză, democrația face să rezide autoritatea în universalitatea cetățenilor ; admite numai o autoritate precară, — prin delegațiune ; recunoaște că toți membrii societății sunt egali, și au aceleași drepturi ; — armata, din contra, se întemeiază pe autoritate, dar pe o autoritate care nu are nimic precar în ea, o autoritate constantă, absolută, care are de bază ierarhia și disciplina.

Luați această autoritate și nu vom mai avea armată, — adăogă patriotul francez ; — este dar antagonism între libertatea democratică și armată ; deasemenea și cu egalitatea democratică ; — nic egalitatea, nici independența nu sunt în nici o parte în armată ; — principiul armatei este supunerea și devotamentul ; — supunerea absolută, până la moarte.

Chemarea militarului e dar mai înaltă decât voiește să-și o închipuască ziaristul nostru ; și nu doar incidentele ivite acum în urmă prin câte-va orașe dela noi, vor fi în stare să ștergă, c'o trăsura de condeii, iubirea drapelului, sentimentul onoarei și spiritul de disciplină, cele trei calități pe care mareșalul Bugeaud le pune ca mult mai presus decât instrucțiunea materială, tehnică a soldatului.

CRONICA ZILEI

Regele a trimis următoarea telegramă d-lui Hasnaș, primarul orașului Botoșani :

«Flacările mistuitoare ce pustii o parte din orașul Botoșani au pricinuit grozave nenorociri ce s'au răsrânt asupra inimei Reginei și a Mea. Ori-ce suferință a unei părți a României este suferința Noastră și de aceea Mă grăbesc a trimite de ocam-data suma de zece mii lei, spre a căta să dați întâiele ajutoare celor mai isbiți de lipsă. Mângâiați și îmbărbătați pe cei arși de foc, asigurându-i ca subscripții publice, în fruntea cărora se va pune Regina și Eu, vor fi organizate grabnic în toată țara, și că Români cari au știut să fie miloși când în alte State s'au întemplat asemenea catastrofe vor și să-și facă datoria și către compatrioții lor.

«A da pentru Botoșani și a ridica pe cei loviți de soarta cumplită, este a ne cinsti pe noi înșine, este a ne ridica sentimentele la înălțimea greii încercări căzute pe unul din cele mai de căpetenie orașe ale scumpul noastre Români.»

Carol.

Consiliul general al județului Bacău este autorizat a se ocupa, în sesiunea extraordinară în care este convocat, și cu chestiunea plății mandatelor privitoare pe exercițiile închise și rămase nereportate asupra exercițiului curent 1887—1888.

D. Vasile Scripan se numește în postul vacant de epitrop onorific la spitalul din Tergu-Neamțu și opsciiul de alienați din mănăstirea Neamțu.

D. Atanasie Gheorghiu este numit director al arestului preventiv din județul Roman, în locul d-lui Ion Srbu, demisionat.

Vocea Covurluiului din Galați află că dintre cele 12 nume necunoscute ce au cerut darea în judecată a 71 cetățeni gălățeni membri ai opozițiunii, unul, P. Teodorescu, este gardist polițienesc, la despărțirea V. Frumos de tot !

Numitul ziar așteaptă informații și asupra c.lorlăți 11, cu toate că se poate întâmpla ca tocmai la jurați să i' poată vedea cine sunt.

Poetul Eminescu, după cât află *Liberalul* se află mai bine. Doctorul asigură că peste 15 zile va putea merge la băi și vamerge împreună cu sora sa, de ale căreia îngrijiri nu poate fi lipsit.

Postul director și profesor la școala de veterinărie, d. N. Locusteanu, a fost dat în judecata consiliului universitar pentru administrare rea. Comisiunea se va întruni în curind pentru a fixa ziua judecării.

Mitropolitul primat a inspectat ieri bisericile din Giurgiu.

Examenele pentru bacalaureat încep la 15 Iunie ; înscrierile se primesc până la 14 Iunie seara.

Comisiunea esaminoare se compune din dd. Al. Marin : fizica ; d. Petrescu : matematici ; dr. Vitzu : științele naturale ; I. Crăciunescu : limbile latină și franceză ; V. A. Urechii : istoria, geografia și limba română.

SERBIA ȘI AUSTRIA

Noul ministru-președinte srb, d. Ristic!, este un înfocat amic al Rusiei. Pedeesorul său, d. Garașanin, a fost un partizan credincios al Austro-Ungariei. E firesc lucru deci, ca venirea din nou la putere a d-lui Ristic! să nu le convie deloc celor din Viena și din Budapesta. Foile austro-ungare nu și ascund de loc supărarea. Așa *Neue Freie Presse* publică un articol, intitulat „Cabinetul Ristic!“, în care zice, între altele :

Ne temeam de mult, că va veni această schimbare în Serbia. Ce însemnează un guvern în Serbia, în fruntea căruia stă Ioan Ristic! ? Ce însemnează mai cu seamă pentru Austro-Ungaria și pentru dezvoltarea viitoare a lucrurilor în Orient ? Hic Rhodus, hic salta. Cine și ce este și a fost Ristic!, se știe de toți, el a cutrierat odinooară Serbia ca agitator panslavist. El era în capul guvernului srb, când a venit în țară generalul Cernaew, spre a purta cu soldați sârbi războiul oficios rusesc contra Turciei, el a ramas ministru-președinte până după congresul din Berlin, care a dat Serbiei independența. Ristic! a căzut, pentru că nu s'a putut înțelege cu Austro-Ungaria asupra unei convențiuni comerciale și a Căilor ferate.

Partida liberală, care făcea opoziție cabinetelor Pirozanatz și Garașanin, se adună în jurul lui Ristic!, stând necontentit în contact cu legățiunea rusească din Belgrad. Nu de mult regina Natalia s'a dus în Rusia ; regele Milan a operat în mod demonstrativ o apropiere de reprezentantul rus Persiani și toate acestea au fost urmate de chemarea lui Ioan Ristic! în fruntea guvernului srb. Prin urmare nu e vorba despre o schimbare de persoane, ci de sistem. Întrebarea este acum, dacă situația Serbiei este așa, încât un ministru Ristic! să poată îndrăzni, fără a aduce mari prejudicii intereselor serbe, să răstoarne raportul în care a stat Serbia de șapte ani către Austro-Ungaria. Serbia datorează Austro-Ungariei ridicarea la regat ; ei îi datorează și condițiunile bunsoare cu cari a scăpat de războiul cu Bulgaria. Reprezentantul austro-ungar a oprit pe victoriosul prinț Alexandru de a se duce până în Belgrad. Austro-Ungaria a fost care a scăpat pe Serbia de plata unei despăgubiri de război către Bulgaria. Acestea sunt fapte ce nu se pot uita în Belgrad...

Ca adevărat patriot sârb, Ioan Risticul nu poate uita că Serbia și interesele sale sunt strâns legate de Austro-Ungaria. După antecedentele sale ne putem aștepta ca el să încline spre Rusia, dar această înclinare să nu fie ast-fel în cât să periclitizeze și să amenințe interesele legitime austro-ungare. D. Risticul trebuie să știe că Rusia va voi să facă din Serbia iarăși o satrapie rusească. În tot cazul Austria va ști să-și apere interesele fie chiar la nevoie în socoteala Serbiei. Imbrățișarea rusească ar fi una din acelea, în care cel îmbrățișat se asfixiază pe când Serbia a prosperat sub toate raporturile cât timp a stat în alianță cu Austro-Ungaria. Regele Milan să nu uite ce a pățit prințul Alexandru de Battenberg și Bulgaria și că George Carageorgievici, ginerele prințului Nichita, a fost deunăzi primit la Curtea din Gacina.

D'ALE ARMATEI

Lupta află cu ministrul de resbel a dispus ca mai mulți ofițeri cari au urmat școala de tragere la țintă din Capitală să meargă la Brug, în Germania, pentru a asista la tragerea la țintă de la școala de ofițeri din acest oraș.

El vor pleca peste două sau trei zile.

FOCUL DIN BOTOȘANI

Focul a început ieri la 2 ore d. a și din cauza vijeliei s'a întins numai de cât și a luat îndată proporțiuni foarte mari. Aproape 1000 case au ars cu mobilele și cu mărfurile ce conțineau. Pagubele sunt evaluate la 5 milioane.

Prefectul și Maiorul Mavrocordat au lucrat cu inimă.

Cinci persoane rănite au fost duse la spital.

Pompierii veniți de la Pașcani, Roman și Iași au sosit prea târziu.

Românul a primit ieri următoarea telegramă din Botoșani:

Focul începând din suburbia Calicimea s'a întins în stradele: Staclaria podul lipscăniei, strada Săpătorilor, a străbătut în strada Mare, consumând catedrala și toate magazinele din prejur, s'a întins apoi asupra magazinelor din fața pieței vechi, reducând în ruine toată partea stângă a străzii până la farmacia Smeltz. Au sosit pompierii de la Pașcani, Roman, și Iași; cei de la gara Pașcani s'au făcut remarcăți. Pagubele sunt enorme, numărul caselor cu esacutate nu se poate ști, căci focul a mistuit toată partea țergului vitelor până în partea dreaptă din strada Mare p'o suprafață de cât-va kilometre.

Poporațiunea rămasă fără adăpost.

Clasa săracă fără existență. Desolarea e mare; tristețea ce se vede pe toate fețele inspiră milă; toată partea orașului arză zace p'un puternic jăratec. Vântul începe a sufla.

Sunt temeri de o nouă aprindere.

În mijlocul multor case ne arse se află materii arzătoare cari fumează încă.

Lipsa apei e foarte simțită; toate forțele

de care se poate dispune, vor fi neputincioase reîncepând vântul cu puterea de ieri. Autoritățile încă n'au venit în ajutorul celor lipsiți de hrană. O subscripțiune din partea presei e indispensabilă.

A. Enacovicl.

Se zice că mărfurile arse se urcă la suma de 5 milioane.

Botoșani, 16 Iunie, 3 ore, 35 m.

Focul reînceput cu multă furie în armine. Vântul suflă puțin, panica mare se crede a se putea limita. Constatați de visu pînă în prezent șase răniți, patru bărbați, două femei, unul e mort, sunt la una mie case arse. Casele de fer Wertheim au neorocit mulți bancheri și comercianți. Toate efectele distruse, aurul și argintul din năuntru topite. Procurorul constată bonurile distruse, sunt multe mîi de bonuri rurale reduse în cenușe.

ȘTIRI ECONOMICE

S'a aprobat oferta făcută de d. Hr. Teodorescu pentru executarea reparațiunii pavagiului strada din portul Galați, cu un scazămînt de lei 19 bani 50 la sută din prețurile devisului în sumă de lei 167.490 bani 74, reducându-se ast-fel valoarea lucrărilor de contractat la suma de 135.830 lei 5 bani

Consiliul general al județului Olt este autorizat a se pronunța, în sesiunea extra-ordinară în care este convocat, și asupra propunerii primăriei orașului de reședință de a se ceda de către județ terenul necesar pentru construcțiunea localului gimnasiului real din acel oraș.

JURISPRUDENȚA ROMANA

Curtea de Casație și Justiție

Ședința din 20 Mai 1887

Președintele d-lui G. Crețeanu, președinte

Al. Haralambie Zugrăvescu și alții condamnați la reclusiune.

Curte cu jurați. — Casier general figurând ca jurat. — Incompatibilitate. — Nulitatea verdictului. — Art. 263 proc. penală. — Curte cu jurați. — Incompatibilitate. — Motiv propus pentru prima oară — Admisibilitate. — Curte cu jurați. — Incidente conținoase. — Publicitate. — Art. 118 proc. civilă. — Art. 151, 186 și 334 proc. penală. — Casare.

1. Este incompatibilitate între calitatea de jurat și funcțiunea de casier general.

O asemenea incompatibilitate atrage nulitatea verdictului juraților, nulitate ce se poate propune pentru prima oară înaintea Curții de casație.

2. Publicitatea audiențelor este o formă esențială de procedură, neobservarea ei atrăgînd nulitatea hotărîrilor și tutulor actelor de procedură ce au urmat.

Această regulă se observă și pentru rezolvarea tutulor incidentelor conținoase ridicate de părți înaintea Curții cu jurați.

Nr. 271. — Casată, în urma recursului făcut de Al. Haralambie Zugrăvescu, H. Davidescu și Petre Apostolescu, deciziunea Curții cu jurați din Râmnicu-Velcea, cu Nr. 8, din 1887, prin care sunt condamnați la câte șase ani de reclusiune, pentru omor.

S'a ascultat: D. Al. Geani, consilier al Curții, în citirea raportului făcut în cauză;

d-nii G. Vernescu, I. N. Lahovari, N. Flea, G. D. Paladi, Bonciu și Valerian Urseanu, avocații recurenților, în desvoltarea motivelor de casare; D. G. Filitti, procuror general, în concluziunile sale.

Curtea deliberând:

Asupra motivului V de casare:

„Violarea art. 263 proc. penală, de oarece juratul Al. Măciuceanu fiind casier general, este un perceptor de contribuțiuni și prin urmare ocupă o funcțiune neocompatibilă cu aceea de jurat.”

Avînd în vedere că în comisiunea de judecată a luat parte ca jurat și Al. Măciuceanu, casierul general al județului Velcea;

Avînd în vedere art. 263 proc. penală care declară incompatibilă funcțiunea de jurat, între altele, și cu aceea de perceptor de contribuțiuni;

Considerînd că cuvîntul de perceptor din acel articol nu poate fi luat în înțeles restrîns și special ce i se dă prin lege de percepere din anul 1868 (art. 3), prin legea pentru constatarea și perceperea contribuțiilor directe din anul 1871 (art. 8) și prin legea pentru urmărirea din anul 1877 (art. 7 și 17), căci codul de procedură penală fiind pronunțat la 2 Decembrie 1864, nu în sus zisele legi, cari toate sunt posterioare promulgării acestui codice, se poate găsi înțelesul ce legea de procedură penală a dat cuvîntului de perceptor, ci în legile existente în momentul promulgării acestui codice;

Considerînd că în legea de urmărirea în materie de contribuțiuni și alte venituri ale Statului din 1862, lege în vigoare în momentul promulgării codicelui de procedură penală, nici nu există denumirea de perceptor; că în art. 5 din această lege se zice: „numai implinitorii (agenții fiscalul) au dreptul a strînge și urmări contribuțiunile etc.”; că atât în acest articol cât și în art. 6, 14 și 16 din această lege se întrebuințează același cuvînt de implinitor; că în art. 18 din aceeași lege, vînd a se arăta cari sunt agenții ai fiscalului însărcinați cu strîngerea și urmărirea contribuțiilor, se enumeră printre aceștia și casierul general;

Considerînd că, ast-fel fiind sub imperiul acestei legi cuvîntul de perceptor de contribuțiuni nu putea să aibă alt înțeles de cît acela de a desemna pe orî-ce persoană prepusă de lege de a strînge și urmări contribuțiunile; că și casierul general fiind enumerat printre aceștia de lege, el este dară coprins în cuvîntul de perceptor de contribuțiuni, și prin urmare intră în esențiunea de incompatibilitate prevăzută de sus citatul art. 263 proc. penală;

Considerînd că din art. 1 litera e din regulamentul de servicii al casierilor generale din districte, promulgat la 1884, rezultă că aceșii casieri au păstrat și până astăzi sarcina de a încasa direct unele din impozite; că dară continuă a fi însărcinați cu perceperea de contribuțiuni, și prin urmare se află în cazul de incompatibilitate prevăzută de codicele de procedură penală;

Considerînd că odată stabilit că art. 263 proc. penală declară incompatibilă funcțiunea de jurat cu aceea de casier general, tăcerea părții asupra acestui punct nu poate acoperi nulitatea ce rezultă din nelegala constituire a comisiunii de judecată prin participarea la această comisiune a casierului general, căci voința părții nu poate face să fie compatibile aceste două funcțiuni, când legea le-a declarat de incompatibile;

Pentru aceste considerațiuni, motivul invocat este întemeiat.

Asupra motivului XI de casare:

„Lipsa de publicitate a audienței în timpul judecării incidentelor coprinse în jurnalele Nr. 11, 12 și 13, deoarece procesul-verbal al ședinței din 23 Martie precizează

momentul introducerii publicului, moment posterior pronunțării deciziunilor sus citate.”

Avînd în vedere că din procesul-verbal făcut în executarea art. 395 proc. penală rezultă că ședința n'a fost publică de cît după ce comisiunea de judecată a fost constituită; că înainte de aceasta s'a judecat la Curte atât recusațiunea adusă de acuzați în persoana lui A. Crăsnaru ca membru asesor, cât și cererea făcută tot de acuzați de a se esclude dintre jurați A. Măciuceanu și G. Ioanid; că la ambele aceste cereri ministerul public s'a opus și că hotărîrile prin cari s'au respins cererile acuzaților n'au fost date în public;

Considerînd că opunerea ministerului public la cererile acuzaților și debaterile ce au urmat au dat naștere la un incident conținos; că un asemenea incident Curtea nu-l poate deslega de cît printr'o hotărîre dată în formele cerute de legea de procedură;

Considerînd că publicitatea hotărîrilor, în virtutea art. 118 proc. civilă și a art. 151, 186 și 334 proc. penală, este o formă esențială a procedurii, și dară neobservarea ei trage cu sine nulitatea acelor hotărîri și a tutulor actelor de procedură ce au urmat; că ast-fel fiind, și acest motiv este fondat;

Pentru aceste motive, și fără a mai discuta pe celelalte, casează, etc.—(Dreptul).

ECOURI STREINE

Uragan.

Din Bologna se anuie că o parte mare a Italiei de sus a fost în zilele trecute bătută de o ploaie torențială ce a cauzat devastări mari. Au pierit mulți oameni; s'a înecat familia întreagă a unui morar compusă din șase persoane. Pagubele se evaluează la peste două milioane franci.

Un vîntător.

În Bombay a murit nu de mult vestitul vîntător de tigri, Hormusiee Edoli Kotwai. Cât a trăit ca vîntător el a ucis o sută de tigri și abilitatea sa era așa de mare, în cît în această vîntătoare primejdioasă n'a fost rănit nici odată de vre-o fiară sălbatică. Anul trecut tovarășii săi i-au prezentat ca dar de onoare, o pușcă minunată. Acum câte-va săptămîni un leopard colosal a năvălit asupra vîntătorilor într'o pădure. Kotwai se repezi asupra bestiei și în lupta ce a urmat a primit rîul îngrozitoare de care a și murit.

Cutremur de pămînt.

Intr'una din zilele trecute a fost un puternic cutremur de pămînt la Vernyi în Rusia; s'au derinat mai toate casele din oraș, între care palatul administrativ, spitalul, bisericile. Au pierit peste 120 persoane.

Guvernatorul, soția și copiii săi au fost răniți.

Cini-spre-zece arestați, cari se găseau într'un corp de gardă, au fost uciși; peste 130 persoane au suferit rîni sau contuziuni. Locuitorii rămași în viață au fugit la câmp.

Un elefant

Personalul menajeriei din Prater în Viena avînd să dea un banchet de adio într'una din seriile trecute, își adusesse spre acest scop un butoiu de bere minunată. Când erau să dea cep butoiului, descoperiră că elefantul Joly le apacase înainte. Vînzînd butoiul în apropiere Joly îl ridică, îl turti și bău toată berea: 29 ocoale. Puțin mai târ-

ziu udătura lui Gambrinus își făcu efectul. Joly deveni chehlu, începu să sburde ca un ied, trimbițînd unul din căntecele cam melancolice al patriei sale. Apoi se liniști, se culcă și nu mai putu fi sculat ca să-și joace rolul public. A doua zi însă Joly deveni iarăși cu minte ca toți elefanții.

CRONICA TRIBUNALELOR

Știri judiciare

Curtea cu jurați din Iași după două zile de debateri, ieri la 4 ore pronunță verdictul în procesul criminalului Tepeșu cu ai lui. Verdictul a fost afirmativ cît privește pe Tepeșu, Talancă, Cucuteanu și Andrei Ioan, iar cît privește pe Croitoriu, jurații au pronunțat un verdict de achitare.

Curtea deliberînd a condamnat pe Tepeșu și Talancă la 10 ani muncă silnică, Cucuteanu la 8 ani și Andrei Ioan la 7 ani. Tot-odată i-a condamnat insolindum către soții Pavlecowski a plăti 700 lei, către evreul Sinca Moșcovici 500 lei și către d. Ianolu 100 lei.

Alaltăieri s'a judecat înaintea tribunalului din Galați procesul comerciantului de haine Weintraub, acuzat că prin contra-bandă introdusese o mare cătăime de marfă. Pretindea Statul o daună de vre-o 275.000 franci. Tribunalul a respins pretențiile Statului.

Curtea cu jurați a condamnat ieri cu circumstanțe atenuate la doi ani închisoare corecțională pe un tîner de 23 de ani pentru că a atentat la podoarea unei fete de 8 ani a unui tîmplar din strada Virgiliu.

D. Toma Țaciu făcînd cunoscut președintele Curții cu jurați că-și retrage orice plîngere contra d-lui M. Mincov, fost magistrat, dosarul s'a închis.

Martii 2 Iunie trebuia să se judece la secția II-a a tribunalului Ilfov procesul pentru secestru judiciar cerut de nepoții răposatei Momulo asupra averii sale imobile, însă adversarii acestora, adică cari dețin această avere, prin nevenirea lor în complet după cum cere legea și după cererea celor preșiți din el, au făcut a se amana acest proces pentru 23 Iunie.

Joi la 4 Iunie trebuia să se judece tot la această secțiune procesul de fond dintre nepoții răposatei și cei cari dețin deja averea, însă tot prin manoperile de la 2 Iunie, adversarii acestor nepoți au făcut de s'a amînat și acest proces.

Ast-fel în cele trei înfățișeri cari au fost pînă acum: la 12 Mai, la 2 Iunie, și la 6 Iunie, partea adversă reclamanților n'a făcut alt-ceva de cît să profite de amînările ce le acordă legea. O dată însă tot trebuie să se judece acest interesant proces.

DIVERSE

Mijloc pentru a recunoaște aurul. — Se întimplă adese-ori ca cine-va să aibă trebuință a se asigura dacă un obiect oarecare este de aur sau nu.

Lată un mijloc ușor ce se poate întrebuința de toată lumea:

Se ia o cremene și se freacă obiectul pe ea. Prin această frecare se produce pe cremene o dungă metalică. Se apropie de această dungă un chibrit cu pucioasă aprins. Dacă obiectul este de aur, dunga rămîne lucitoare, iar de nu, ea se înegrește.

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 5 Iunie 1887 —

EDGARD MONTEIL

STUDII OMENESCI

BABYLONIA

(Urmare).

Căpitanul Junon nu descoperă în inima sa nici un necaz pe contesa Olga Putiatin; însă nici nu simți dragoste pentru ea când se duse s'o ia d'acasă ca s'o ducă la ministrul.

Căpitanul Junon era nalt, mai mult subțire de cît slab și avea niște mușchi ca fierul de țară. Avea mustațile mari și mâinile péroase. Era un ofițer de o bravură nepomenită. Brunul acesta plăcu albei. Însă ea se feri s'arate ce simțea și pe de altă parte, căpitanul se mulțumi să escorteze pe contesa rîsă din strada Regemont pînă în strada St. Dominic, și s'o urce pe scara de din dos în apartamentul particular al marelui.

El așteptă pînă la ceasurile 1 de dimineață, și la ora 1 duse acasă la ea pe contesa Olga Putiatin.

După ce se întoarse la miezul nopții la ea acasă, pe când luna Aculina dormea, Olga Putiatin se ocupă de hărtiile pe cari

le adunase din dreapta și din stînga din cartoane și de pe biroul ministrului. Hărtiile în cari încrețise pîrul ministrului și pe cari le băgase în buzunar începură să fie nefezite și lipite pe o coală de hărtie cap la cap. Ea oferea prințului Tergucasof lipiturile acestea, ori când erau de puțină importanță; însă pe cele de un interes nalt le băga într'un dulap și când prințul s'arătă generos ea'l da câte o hărtie d'acestea.

De 3—4 ori pe săptămîna Olga se ducea la minister și scera hărtiile.

Tot-d'a-una o escorta căpitanul Junon. Însă bunul căpitan nu se mai uita la ea cu nepăsare ca în ziua antîia; începuse să i s'aprinză chiar și vîrfurile degetelor. Și cu toate acestea Olga Putiatin îi produsese și lui acel fiori de ghiță pe care i simțea toată lumea și pe cari nimeni nu'l pricepea, dar care nu împiedica pasiunea d'a se deștepta pentru ea, din potrivă, fiind-că ațta foarte tare curiositatea. Însă căpitanul poate n'ar fi înfrînt nici odată ordinile ministrului dacă piciorul contesei ruse nu i-ar fi atins piciorul lui, dacă în careta îngustă unde erau siliți să se lipească unul de altul, n'ar fi fost silite pulpele să li se atingă. Ori cît de mult și-ar respecta un soldat ordinul ce i s'a dat, armata s'aprinde; miroase jarba de pușcă, omul e obișnuit să biruiască, și căpitanul Junon suferi soarta ofițerilor tineri pe lângă femeile frumoase. Însă fulgerul pasiunii care'l străbătă fuse așa de repede și Olga Putiatin, după stingerea fulgerului, s'arătă așa de rece, îl rostogoli peste așa de multe trepte, în cît căpitanul Junon nu

mai știu dacă nu dormise cum-va unei minute în trăsura și dacă în acele cinci minute nu fusese cum-va jucăria unui vis încântător.

Vezi că acum contesa n'avea vreme să se gîndască la vre o pasiune și fiind-că Românul o supăra mult.

Protopopescu venise chiar în ziua aceea când îl făgăduise Olga să'l primească; ea i spusese peste opt zile și el venise după trecerea celor 8 zile la același ceas. Găsi pe contesa Olga Putiatin puțin dispusă în favoarea lui; însă lui nu'l păsa: o avea în mîna.

— Scumpă domnișoară, îi zise el, m'e ieși poarte drept ce nu sunt; eu sunt un băiat foarte onorabil, ba pot zice chiar că sunt bunătațea personificată. D-neata crezi că vreau să te exploatez? Mutăți gîndul ăsta, scumpă domnișoară. Dacă ai fi legată eu te fel cari m'au cunoscut, și ar spune toate afară de două-trei dame foarte bogate prin sine, că le-am procurat bani. Ce cer eu? Ca să te fac să câștigi, scumpă domnișoară! Nu vezi că eu nu caut să aflu cine este prințul Tergucasoff, dacă este într'adevăr prinț...

— Oh!

— Dacă'i într'adevăr bogat...

— Poți fi sigur.

— Ba nu, scumpă domnișoară, nu! zise Protopopescu. Știu că chelnește parale multe, mult, însă poate că chelnește bani care nu sunt al săi... Știu eu ce vorbesc, lasă! și dacă te-ar lăsa în sapă de lemn...

— Domnule!

— Nu m'ași mira. D-ta ești datoare să faci economii.

— N'ai zor să te amesteci în treburile mele.

— Stai, scumpă domnișoară, dă-mi voie... Eu sunt șiret, vezi d-ta, foarte șiret.... Se poate să fie prințul bogat, să aibă averea sa, nu zic nu, pentru că eu nu știu nimic; dar tot pentru că nu știu nimic nu pot zice da. El joacă un joc prea ciudat pentru un om bogat.

— Ce înțelegi prin joc ciudat?

— Înțeleg că joacă cărți.

— Pierde?

— Da, câte odată, însă adesea ori câștigă. Noi ca streini putem intra ori-cînd la cercul Imperial. Am socotit cănd l'am văzut pierzînd și câștigînd, și în anul trecut a câștigat două sute trei-zece de mii trei sute și două-zece și unu de franci.

— Asta probează că are noroc la joc.

— O! prea mult noroc! Așa, anul ăsta, am făcut firește tot același calcul, și am ajuns până acum cam la o sută de mii de franci de câștig.... O! anul acesta are să câștige cu o jumătate mai puțin de cît anul trecut. Cu toate acestea și cît a câștigat până acum tot are să fie un câștig frumos, fiind-că prințul joacă cărți numai la clubul imperial și afară de asta la multe soarele unde se duce s'asăză la masa de joc.

— Nu cumva ai vrea să zici că prințul trăiește din ce câștigă la cărți? și că nu câștigă cinstit?

— Că nu câștigă cinstit! Ah! scumpă domnișoară, tocmai din potrivă, câștigă admirabil Mi se pare însă că are să fie silit să nu pe multă vreme mîna pe cărți în

ori-ce salon s'ar duce; însă nici nu'mi trece prin gînd să zic că numai din cărți trăiește. Sunt convins că prințul primește bani din altă parte, imi închipuiesc că d'acasă de la el, admit chiar că este proprietar mare, crez ori-ce'l voi. Numai fac o mică rezervă, scumpă domnișoară, o foarte mică rezervă numai, adică: nu'l a-junge averea pe care o are. În sfîșit poate ori-cine să găsească ciudat lucru că prințul nu e primit la ambasada Rusiei.

Știu că nevasta ambasadorului, contesa Yesipovici, este guralivă și că prințul Tergucasoff face pe ori-cine să vorbească de norocul lui la joc; însă asta nu'l d'ajuns, căci alt-fel ar fi puțină lume în saloanele din strada Grenelle, afară de contesa Yesipovici. Știu că se vorbește că Țarul ar fi certat cu prințul Tergucasoff și că chiar reprezentantul Țarului ar fi certat cu Tergucasoff; însă, scumpă mea domnișoară, nimeni nu'l sigur că ei sunt certăți.

— Știi d-ta ceva?

— O! eu am referențele mele. Iacă, scumpă domnișoară, să'ți dau o probă. Avem aci pe prințesa Greig, care este Ru-soaică nu'l așa scumpă domnișoară? o Ru-soaică trăită toată viața în Petersburg și la Curte, și care n'a cunoscut nici odată pe prințul Tergucasoff; i-a spus-o odată chiar lui și el a răspuns că el vede Petersburgul numai cînd trece prinț'ensul. Apoi ea își cunoaște numele d-tale; a spus-o și aceasta.

— Adevărat?

(Va urma)

Cum s'a descoperit cărbunii de piatră.— Multe descoperiri s'au făcut de către animale. Așa, se zice că un câine a dat peste mielul din care se produce colorarea purpurului; un porc a descoperit băile sașii izvoarele de la Lüneburg; capra ar fi încercat cea întâi efectul cafelei Calului se atribuie descoperirea cărbunilor de piatră din Plauen. Legenda povestește următoarele:
Un păstor de vaci avea și un cal la pășune; acesta într-o zi scoase la lumină cu copitele o mulțime de pietre negre. Păstorul își zidi cu ele o vatră pe care făcu foc spre a-și găti de mâncare. Dar, ce minune! pietrele începură să ardă și dedeună o căldură mai mare decât lemnele. Păstorul povesti odată aceasta stăpânului său, care nu-l crezu până nu văzu cu ochii. Începură să vie mulți oameni săraci ca să-și ia din acel material ieftin, până ce stăpânul păstorului ajunse la idea ca să cumpere acel loc și să deschidă o carieră de cărbuni.

Incurcătura de trăsuri pe bulevard și schimb de ochi între un birjar și un vizitator.
— Hei! senatorule, mișcă din loc! strigă un birjar vizitului unul landaș maiestros.
— Hei! tu!... obraznicule! ia spune, tu știi ce o să ajungi? răspunde cest lalt.

Obraznicia este ridiculul proștilor și grația oamenilor de spirit.

— Acuzatul, ce profesie ai?
— Turtitor de coarne, d-le președinte; sunt la serviciul d-tale.

SERVICIUL TELEGRAFIC AL ROMÂNIEI LIBERE.

Paris, 16 Iunie.
Proiectul de lege privitor la perceperea unui impozit de la lucrătorii streini, a fost respins de către Camera.
D. Flourens ministrul afacerilor streine a supus Camerei proiectul de lege privitor la organizarea unității Indo-Chinei.
Acest proiect va fi urmat de un studiu asupra Tonkinului.
D. Rouvier, președintele consiliului și d. Flourens au vizitat pe regele Greciei.
Ziarul *Les Débats*, vorbind de constituirea Cabinetului Ristic, zice că acest fapt este o înfrângere pentru Cabinetul din Viena, și o isbândă pentru politica rusească. Influența Austro-Ungariei va fi micșorată politic și comercială față de țările rusești. Serbia emancipată va putea d'azi înainte să înceapă afaceri cu Europa fără intermediarul Austriei.

Madrid, 16 Iunie.
Senatul a adoptat convențiunea intervenită între State și compania Transatlantică. Apoi Senatul a votat cu 117 voturi contra 60, modificările la tariful articolelor streine destinate exportării.

Berlin, 17 Iunie.
Principele de Bismarck a plecat la Friederichsruhe după ce a fost primit dimineața în audiență de către Imperator.
Baronul Lok, vechi diplomat, care a fost și șef al partidului Ultramontan a publicat un panflet în contra principelui de Bismarck. Acest panflet a provocat aici o mare senzație.

Sofia, 17 Iunie.
După întoarcerea d-lui Stoiloff se va lua măsura privitoare la convocarea Sobraniei. Este vorba de a decide să aleagă un singur regent. Candidații eventuali ar fi d. Strecker și Aleko-pașa.

Lipsca, 17 Iunie.
Curtea supremă a imperiului va pronunța mâine judecata contra acușărilor din afacerea conspirației contra siguranței publice prin manopere combinate cu liga patrioților din Franța.

(Agence Libre).

ARTE—TEATRE

Grădina Stavri.— Luni, 8 Iunie, se va juca în beneficiul d-lui Constantin Notara, *Haimanalele*, comedie în 3 acte, localizată după *Suplice d'un homme*, de M. Pascaly. Această piesă nu s'a mai reprezentat de la moartea valorosului artist, când comediile sale aveau serii de 20 și 30 reprezentațiuni.

Opereta franceză.— Începând cu seara de 9—14 Iunie, în grădina Stavri vom avea o trupă de operetă franceză, sub direcțiunea d-lor Claudiu și Sandré, cunoscuți publicului bucureștean;—de astădată însă trupa e mult mai completă, așa că se vor putea reprezenta o mulțime de piese necunoscute bucureștenilor. Vor fi reprezentațiuni în toate seriile. Societatea înaltă s'a și grăbit a opri toate lojile pentru prima reprezentație.

Grădina Casimilui.— În toate seriile Concert dat de Capela de băieți, în număr de 32, în etate de la 9—12 ani cu un program compus din cele mai grele bucăți musicale.— Această grădină, una din cele mai frumoase și mai mari din București, situată în strada Academiei (casa Blaraberg) lângă otelul Regal, atrage publicul bucureștean în mare număr.

A fost o idee bună de a se aranja Concerte în această grădină, care pe lângă că este una din cele mai vaste și frumoase grădini ale Capitalei mai are și avantajul de a fi situată în centrul Capitalei. E în adevăr pitorească priveliștea ce ne înfățișază seara, cu arborii, chioșcurile, gazeoanele de flori și aleele sale, garnisite cu mese la care se desfășoară lumea respirând un aer curat, și făcând mare cinste restaurantului.

MAINOU

Reprezentanții ziarelor Românil, România Liberă, Curierul (Balasari), Independența Roumaine, Răsboiul, Nașinea, România, Lupta, Epoca, adunați la 4 Iunie, orele 8 seara, la redacțiunea Românilui, au decis ca în fața desastrului care a lovit pe locuitorii Botoșanului, în fața perspectivei nenorocite de a rămânea mil de familii pe drumuri, să deschidă listă de subscripțiuni la fie-care din ziarele sus citate și roagă pe oamenii de inimă să contribuie obolul lor la alinarea durerilor celor ce suferă.

Ziarele opozante s'au adunat a seara la redacțiunea Românilui, spre a se sfătui asupra ajutoarelor de adus Botoșenilor, lăsați pe drumuri de groasnicul flagel.

D. Locusteanu, fost director al școalei de veterinărie, este dat în judecată de către ministrul domeniilor, pentru rea administrație, disordini în compturi și abuz.

Se știe că de mult exista raportul unei comisiuni de anchetă în această afacere.

Intre cei d'înți care a venit în ajutorul victimelor de la Botoșani, este M. S. Regele.

Un ajutor regesc a pornit a seară, la locul sinistrului, pentru a duce 10,000 lei din partea Soveranului.

D. Gachet, însărcinatul de afaceri al republicii franceze, îndată ce a sosit știrea nenorocirii de la Botoșani, a adresat d-lui G. Gr. Cantacuzino, președintele comitetului constituit pentru venirea în ajutorul victimelor de la Opera Comică, o scrisoare prin care, arătând simpatiile și mulțumirile franceze pentru România, îl roagă să primească înderēt suma strînsă pentru nenorocii din Paris, spre a se înfrunța la alinarea durerilor și suferințelor mai multe de la Botoșani. Faptul vorbește prin el însuși.

Sgomotul despre retragerea d-lui Vitzu de la funcțiunea de inspector general nu pare fundat.

Statul va veni cu 100.000 lei în ajutorul nenorociiților de la Botoșani.

Ziua pentru judecarea profesorilor Mărzescu și Tzoni nu este fixată. În ori-ce caz, judecata nu se va face la 13 Iunie, ci după terminarea examenelor universitare.

Asasinul din strada Moșilor, pe care autoritățile noastre n'au putut pune mîna, ar fi fost descoperit în Ungaria și trădat autorităților române. *Epoca* afirmă că este adus în București.

Nu cumva se confundă cu descoperirea escrocului din Galați, pe care guvernul italian l'a estrădat guvernului român.

Ministrii vor merge mâine la Sinaia pentru a ținea un consiliu cu M. S. Regele.

Măine se încep examenile la școlile secundare din toată țara.

Cunoscutul profesor din Iași, d. Petre Rășcanu, a publicat, ca teză de licență în litere, un document de la Grigorie A. Ghica V. V. sub titlul: *Lefile și veniturile boierilor Moldovei în 1776*. Acest document este însoțit de o analiză foarte interesantă.

Comitetul pentru serbarea din Cișmeziu se adună astăzi, la ora 4 după amiază, spre a lua deciziuni față și cu nenorocirea de la Botoșani.

Presa s'a pus, cu acest prilej, la dispozițiunea comitetului, pentru activarea unei mari opere de caritate.

Din banii adunați acum câțiva ani de comitetul presei pentru incendiații din Moldova, a rămas o sumă însemnată ni se pare la casa de depuneri. Această sumă presa ar putea s'o

ridice, pentru a putea veni repede în ajutorul Botoșenilor.

Pentru a asista la examenile elevilor din licee și gimnaziile din București și pentru a raporta cele constatate, ministrul a întocmit următoarele comisiuni:

- pentru liceul *St. Sava*: d-nii N. Quintescu, David Emanuel și dr. Istrati;
- pentru liceul *Matei Basarab*: d-nii Urechia, Gogu și dr. Asachi;
- pentru gimn. *Lazăr*: d-nii Bianu și Șonțu;
- pentru gimn. *Mihai Bravu*: d-nii N. Barbu și dr. Racoviceanu;
- pentru gimn. *Cantemir-Vodă*: d-nii Sava Ștefănescu și Ionescu-Gion.

Suntem informați că s'au semnat decretul pentru înaintarea a doi coloneli la gradul de general. Aleși sunt d-nii colonelii Crătescu și Dona.

Ieri au apărut în gazeta oficială raportul d-lui dr. Fotino asupra inspecției sanitare ce d-sa a făcut o anul trecut județelor Buzău și Ilfov și orașului București.

Acest raport merită o deosebită atenție; ne vom ocupa de el în curând.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă în editura d-lui Emanoil Popescu librar, la Pitești:

MICUL CURS DE ISTORIA ROMANILOR. însoțit de două hărți ale Imperiului Roman și a Daciei. Ediția III-a de M. S. Andrian, Institutul. Această ediție este aranjată după un plan metodic cu totul nou și înlesni studiile istorice în școlile primare de ambele sexe, cu totul îmbunătățită în privința stilului și materiei ce cuprinde.— Prețul unui exemplar 55 bani.— Carte aprobată de onor Minister al Instrucțiunii.

BURSE STREINE

Cursurile pe ziua de 16 Iunie

Bursa din Paris		Valori	
Externe	76 20	Renta franceză 3	80 90
		bulevard 10 ore.	
Renta franceză 4 1/2%	108 70	Renta română perpetuă 5%	91 60
Renta română perpetuă 5%	452	Imprumutul elenic 1879	372
Imprumutul elenic 1881	508 75	Banca otomană	14 65
Banca otomană	33	bulevard 10 ore.	378 50
bulevard 10 ore.	82 35	Datoria turcească	99 50
Datoria turcească	82 35	Loturi turcești	378 50
Loturi turcești	378 50	Datoria unificată a Egiptului 6%	99 50
Datoria unificată a Egiptului 6%	99 50	Italiane 5%	82 35
Italiane 5%	82 35	Ungurești 4%	
Ungurești 4%		Schimb	
Schimb		Schimb asupra Londrei la vedere	25 10
Schimb asupra Londrei la vedere	25 10	Bruxel.	122 1/2
Bruxel.	122 1/2	Berlin.	
Berlin.		Tendința pieței: fermă.	
Tendința pieței: fermă.		Bursa din Berlin	
Bursa din Berlin		Rubla comptat	16.15 1/2
Rubla comptat	16.15 1/2	Rubla amort.	183
Rubla amort.	183	Renta română amor. 5%	94.50
Renta română amor. 5%	94.50	Drum. de fier român. 5%	101.90
Drum. de fier român. 5%	101.90	Imprumutul municipal de București	105.75
Imprumutul municipal de București	105.75	Danubian Offenheim	94.25
Danubian Offenheim	94.25	Schimburi	
Schimburi		Belgia	80.36
Belgia	80.36	Londra	20.29 1/2
Londra	20.29 1/2	Paris	80.46
Paris	80.46	Tendința pieței: slabă.	
Tendința pieței: slabă.			

(Agence Libre).

5% Imprumutul Austriei din 1860

Tragerea oficială la 2 August 1887.

Tragerea seriilor acestui important împrumut

Garantat de guvernul Austriei,

va avea loc la 2 August viitor. La această tragere vor eși 135 serii [de câte 20 numere] conținând 2700 obligațiuni, cari la tragerea primelor dela 2 Noiembrie 1887 vor avea următoarele prime:

1 lot de 300,000 fl. adică 600,000 fr.	
1 lot de 50,000	100,000
1 lot de 25,000	50,000
2 loturi de 10,000	20,000
15 loturi de 5,000	10,000
30 loturi de 1,000	2,000
2650 loturi de 600	1,200

2700 loturi de 1,426,000 franci în aur.

Tragerile acestui împrumut nu se pot amâna în nici un caz.

Vindem fie-care bilet întreg având dreptul la această tragere cu 30 franci sau 35 lei. Cinci bilete întregi numai cu 140 de franci sau 160 lei. O cincime de bilet costă fr. 10 sau lei 11.50. Cinci cincime costă numai fr. 45.— sau lei 51.

A se adresa cererile, însoțite de costul prin mandat postal, hârtie-monedă sau mărci postale române, etc. către

MONTEUR DELA CHANCE UNIVERSELLE à VIENNE.

Fie-care bilet trebuie să fie prevăzută cu un timbru austriac de 50 creișari și cu sigiliul casei noastre.

Frații FANTINI
82, Calea Victoriei, 82

Fabrica de cuștărie, primește ori-ce comandă din nou și reparatură. Ascută ori-ce foarfeci și unelte chirurgicale, etc.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vadră și

ALB DE DRAGAȘANI

din recolta anului 1883.—15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & Comp.
18, STRADA LIPSCANI, 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.
No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

Pe ziua de 16 Iunie ora 10, 1887.

	Cump.	Vend.
5% Imprumutul Comunal 1883	78 1/2	79
5% „ „ 1884	88	88 1/2
5% Scrierul Funciare urbane.	96	97
6% „ „ „	104 1/2	104 1/2
7% „ „ Rural.	91 1/2	92 1/2
7% „ „ „	106 1/2	107 1/2
5% Renta română perpetuă.	91	92
5% amortisabilă.	94 1/2	95
6% Oblig. de Stat conv. Rurale.	87 1/2	88 1/2
6% Căile ferate Rom.	—	—
7% Imprumutul Stern 1864	—	—
8% Oppenheim 1866	—	—
5% Scrier. fone. Urbane de Iași	79	79 1/2
6% Imprum. Com. de Iași Asphalt	210	220
Oblig. Casel Pension. (nom. 300)	34	36
Impr. cu prime orașul București.	—	—
Acțiun. Construcțiun.	—	—
Națională	—	—
Dacia-România	235	240
Banca Națională	1040	1060
Banca României	—	—
Fabrica de Hârtie.	—	—
Fioriini Valuta Austriacă.	200 1/2	201 1/2
Mărci Germane	124 1/2	126
Bilete Franceze	100	101
Englese	25 1/2	25 1/2
Ruble Rușești	2.25	2.32
Aur contra Argint	14 1/4	15
Napoleondor contra aur.	—	—

Adresa pentru telegrame: STERIU.

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 5 Iunie 1887 —

HOFFMANN

VIOARA DIN CREMONA

(Urmare)

V.

Cea ce îmi zise profesorul mări încă bănuiele pe cari mi le închipuisem despre relațiunile Antoniei, cu consilierul. Mă gândii chiar că moartea Antoniei trebuie să împovăreze greu conștiința lui Crespel. Nu voiam să părăsesc orașul H... fără a-i împuta crima de care-l credeam culpabil; voiam sa-l sgu-dui până în fundul inimii, și să-l silesc să-mi facă mărturisirea atentatului său. Cu cât mă gândeam mai mult la acest lucru, cu atât îmi părea evident că acest Crespel trebuia să fi un scelerat, și discursul pe care aveam să îl adresez lua din ce în ce o colorare via și aprinsă. În cele din urmă, era un cap de operă de retorică.

Pregătit ast-lel pentru cuvântarea înaltă de imaginațiunea mea, alerg la Crespel: îl găseam ocupat a preface, cu o înfățișare liniștită și veselă, mai multe jucării. Cum, îi zisei cu violență, cum poți să ai un minut pace în sufletul d-tale când cugetarea la o faptă grozavă ar trebui să te tortureze!

Densul mă privește surprins, și-și puse alături unealta de lucru.

— Ce vrei să zici, bunul meu prieten? mă întrebă el; te rog, ai bunătatea de a sta jos.

Mă aprinsei din ce în ce mai mult, el acușă că a făcut pe Antonia să moară, și-l amenință cu răsunarea cerească. Cu totul mândru de noua mea demnitate de om al justiției, mersel până a-l afirma că voi pune totul în lucru pentru a descoperi urmele crimei sale și a-l da pe mâna tribunalelor.

Mă găsi totuși incurcat într'un mod singular, când la sfîrșitul pomposului meu cuvântări, consilierul mă privi liniștit ca și cum se așteptă ca să mă vorbesc. Înceca să urmez; dar tot ce vorbeam îmi păru atât de incurcat și atât de puțin cuviincios în cât nu îndrăsnii să merg mai departe. Crespel se bucura de incurcătura mea; un suris ironic și răutăcios îl rătăcea pe față. Îndată își luă un aer foarte serios și-mi zise cu un ton impunător: — Tiner, poți să mă consideri ca nebun, ca extravagant, te iert; căci amândoi suntem închiși în casa nebanilor, și-ți necaz pentru că ești cred că sunt Dumnezeu Tatăl, și tu te consideri Dumnezeu Fiul. Dar cum țiezi să încerci să pătrunzi îndoiturile ascunse ale unei existențe care trebuie să rămână streină de tine? Antonia nu mai este, și misterul a încetat de a fi... Se ridică, străbătu camera din lung în larg; mă privi fix, mă luă de mână și mă conduse lângă fereastră, pe care o deschise. Se rezemă de piatra balconului, cu ochii fixați pe grădină, și-mi povesti istoria vieții sale. Când

sfîrși, el părăși, emoționat și plin de rușine.

Îată în puține vorbe istoria Antoniei. Cu vre-o 20 de ani înainte de epoca de care vorbec, consilierul fu atras în Italia de dorința de a căuta cele mai bune vioare ale vechilor maestri. Dinsul nu construia încă nici unul din acele instrumente și nu cugeta a le desface. La Veneția auzi pe celebra cântăreață Angela, care strălucea atunci pe teatrul din San Benedetto, și simți un entuziasm născut nu numai de talentul, dar și de frumusețea îngerească a signorei. Căută să facă cunoștință cu dinsa; și cu toată asprimea manierelor sale, isbui, prin focul aprins și plin de expresiune al vioarei sale, să câștige bunele grații ale tinerei acrite. Câteva săptămâni în urmă, dinsul contractă cu ea o căsătorie care trebuia să rămână ascunsă, de oare-ce Angela nu voia nici să părăsească teatrul nici să renunțe la numele său celebru pentru a lua numele puțin armonios al lui Crespel.

Consilierul îmi descrie cu ironia cea mai nebană toate torturile pe cari le suferea de la signora Angela de când el devenise nevastă. — Toate caprițiurile, toate fantasiile tuturor cântărețelor celor d'antîni venite, zise Crespel, erau reunite în micul trup al Angelei. De i se întâmplă într-o zi să-i viă idea vre-unei voințe, la minut chiar, Angela îl trimitea o legiune de preoți, de maestri, de academicieni, cari, necunoscându-i drepturile conjugale, îl tratau ca pe amantul cel mai necivii și mai nesuferit. O dată după unul din aceste atacuri furtoase, Crespel se refugiase în casa de țară a Angelei, și uită suferințele de peste

zi executând diverse fantasii pe vioara sa de Cremona. După câte-va momente, signora intră în acea casă; avea în acel moment un caprițiu de dragoste; îmbrățișează pe consilier, aruncând-i priviri lângede, și-și pune capul pe umărul lui. Crespel, lărat de virtutea acordurilor sale, își continuă cântarea cu ardoare și atinge din întâmplare pe signora cu căpătăiul arcușului. Atunci ea se avîrli asupra lui furioasă: *Bestia tedesca!* zise dinsa; și smulgându-i vioara din mâini, o sfărâmă pe o masă de marmură.

Consilierul rămase un moment împetrit în fața ei; și deșteptându-se ca dintr'un vis, luă pe signora cu o mână puternică, o aruncă pe fereastră, și fără să se neliniștească de ce avea să se întâmple, plecă spre Germania. După câtă-va vreme, abia îndrăsnea să-și dea socoteală de violența sa. De și știa că fereastră nu era mai înaltă de cât de cinci picioare d'asupra pământului, și că se supusese unei mișcări nerestabile scăpându-se într'un mod așa de aspru de manile nevastăii sale, se simțea agitat de o tristare ascunsă care se îndoi când își aduse aminte că signora îi dedese în acel timp nădejdea că va deveni mamă. Li era frică să ceară informațiuni, și nu fu puțin surprins când, după opt luni de la întoarcerea sa, primi o scrisoare plină de iubire de la Angela. Această scrisoare na făcea cea mai mică pomenală despre ceea ce se întâmplase la casa de țară, și anunța că signora născuse o feiță încântătoare, și *marito amato*, il *padre felicissimo* era rugat cu stăruință să se ducă cât mai iute în Veneția. Crespel în-

inte de a îndeplini această rugăciune, scrisse cător-va din amicii lui ca să știe adevărat ceea ce se întâmplase de la plecarea sa și află că signora căzuse de pe fereastră, ușoară ca o păsărică, pe iarbă, și că această cădere n'avesese pentru dinsa de cât urmări fericite. Fapta energetică a lui Crespel schimbăse cu totul firea caprițioasă a junel sale neveste. Din acea zi nu s'a mai putut vedea la ea nici una din vechile bizarierii de caracter. Il maestro care compusese, în acel an, piesele de carnaval, era omul cel mai fericit, căci signora consimțise să cânte fără să-i impună miile de variante pe cari le pretindea altă dată.

Consilierul, atins de această transformare, comandă ca să se sui în trăsura. De o dată se opri: — E cu puțință, își zise dinsul, ca numai înfățișarea mea singură să redea Angelei dispozițiunea fantastică a ei, și să fiu iarăși obligat să o asvir pe fereastră.

Se întoarse în casă, și scrisse soției sale o epistolă din cele mai fragede în care îi exprima veselia că fica sa avea ca și dinsul un semnuleț după ureche. Il jură că o iubea din toată inima, dar că trebuia să rămână în Germania. Corespondența urmă multă vreme pe același ton. Protestările de iubire, rugăciunile, dorințele, expresiunile de regretare sburau din Veneția la H... și de la H... la Veneția.

(Va urma).

